

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה", שכונת נאות יצחק, לוד

בראי הפרשה / מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת

ואפילו בהסתרה...

כל אדם מישראל חפץ להתקרב להשם יתברך, הוא עושה מה שביכולתו ורוצה להוסיף עוד, אולם אז מגיע היצר הרע ומנסה להחליש את האדם ואומר לו: מי אתה שתנהג בחסידות, או: פיך אינו ראוי לשבח את הקדוש ברוך הוא. וכל מיני טענות שונות ומשונות בכדי להרחיק את האדם. ובה הוא יוצר לאדם ערפל הגורם לו בלבול בדרכו ועלול לגרום לו ליאוש.

לפעמים האדם אומר, היום אני לא מרגיש דביקות בתורה ולא בתפילה ולא בברכות, כנראה כבר ה' עזבני. מצוי הדבר שאדם הנמצא בתחילת דרכו בתשובה הוא רוצה כל היום ללמוד ולהתפלל, ומרגיש דביקות עצומה בה' יתברך, ולאחר זמן פתאום הוא רואה שכבר אין לו חשק להתפלל וללמוד והוא חושב שה' עזבו. אך טעות היא בידו, כי האמת היא שדוקא עכשיו הוא נמצא יותר בדביקות.

למה הדבר דומה, לתינוק שמתחיל לפסוע את צעדיו הראשונים, בתחילה עוזרים לו ומחזיקים את שתי ידיו. וכשרואים שהוא כבר יכול להסתדר לבד עוזבים יד אחת למרות בכייתו, ומחשבתו שעוזבים אותו, עד שהוא גדל ומבין שעזיבה זו היא בעצם הכח שלו ללכת לבדו.

כן הוא בעניינינו, כאשר האדם חוזר בתשובה, או מקבל עליו התחזקות בתורה או בתפילה או בכל דבר טוב, הרי הוא כתינוק שנולד, והקדוש ברוך הוא מחזיק אותו עם שני הידים, וכאשר הקדוש ברוך הוא רואה שהוא כבר התחזק מאד ויכול להתקדם לבד, כביכול הוא משחרר ממנו יד אחת ואחר כך גם את השניה, כדי שילך לבד.

האדם בראותו את זה עלול להיחלש, אולם ההיפך הוא הנכון, כאשר האדם מרגיש זאת הוא צריך לשמוח על שהוא כבר חזק יותר, ויכול להתקדם בדרכו הלאה.

רעיון זה רמוז בפרשתנו: 'וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים' - דוקא כאשר אתה מרגיש ערפל, תדע ששם נמצא השם יתברך, ועם ידיעה זו תתחזק הלאה במעלות רמות ונישאות.

אמרת השבוע

אמר החכם: שמור את לשונך, כמו שאתה שומר את ממונך.

בפתח הגליון

על הפסוק הפותח את פרשתנו: 'וישמע יתרו'... שואלים רבותינו במכילתא: מה שמועה שמע ובא? רבי יהושע אומר מלחמת עמלק שמע ובא... רבי אליעזר אומר קריעת ים סוף שמע ובא.

שאל בספר מעיינה של תורה: לשם מה היה צריך לבוא אל ישראל, והלא יכל להשאר מאמין בביתו?

אלא, מששמע כי אחרי התגלות נבואה כזו שהיתה בקריעת ים סוף, עוד היה מקום למצב כזה שיבוא עמלק להלחם בעם ה' - למד לקח מזה כי מן ההכרח להיות בחברת עוסקי התורה ולומדיה ולשקוד ללא הרף על עצמו, כדי שיוכל להתגבר על כוחות הרע המסנוורות את העינים, ולזאת יזכה רק כאשר יהיה עם חברים מקשיבים ולעסוק בתורה ברוב עם.

אם רוצה האדם לנצח את יצרו, ולדעת את המעשה אשר יעשה, יקיים בעצמו 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו' - וזה על ידי השתתפות קבועה בשיעורי תורה. אז בואו ונקבל את התורה - ברוב עם הדרת מלך.

שבת שלום ומבורך!

פרשת יתרו

כ' בשבט תשע"ו

הפטרה: 'בשנת מות המלך'
גליון מספר 23

זמני השבת (לפי אופק לוד):

הדלקת נרות: 16.52

צאת שבת: 17.44

רבנו תם: 18.18

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ (שמות כ, ז)

פירש רש"י: תנו לב לזכור תמיד את יום השבת, שאם נזדמן לך הפיץ יפה תהא מזמינו לשבת.

הכנה וכיפופין

הנה שבת היא הכתר של כל ימי השבוע, כי היא המעולה מכל, וממנה שואבים כל, ועל ידה זוכים בכל. אכן מצינו ענין מיוחד בשבת, והוא "ההכנה", וככתוב 'וזהו ביום הששי והכינו את אשר יביאו'. ואמרו גם כן (בבא קמא לב): "בואו ונצא לקראת שבת מלכתא". המשילו את השבת לכלה, שכשם שיש תכונה רבה ורגש לקראת כלה, כן הוא בשבת שצריך תכונה ורגש והכנה. ויש בה כמה סוגי הכנות: הכנת הגוף, והכנת הנפש. וכיצד תבוא הנפש זכה לקראת שבת? הוא על ידי ימי החול, ככל שיכין עצמו בימי החול וישתוקק ויכסוף וישמח בזוכרו שבת, כן יקבל הארה בנפשו ביום השבת. ובזאת ירויה כי שבת זו תהא לו קרש קפיצה לימי החול הבאים לקדשם ביתר עוז ועצמה, ואזי שוב ימי עוצמה כאלו יכינוהו לזכות לשבת הבאה מחודשת ומזוככת טפי, וכן הלאה.

רמז לעולם שכולו שבת

ומצינו השוואה בין ימי החול ושבת, לימי חיי האדם בעולם הזה ובעולם הבא, וכמו שאמרו (עבודה זרה ג.): מי שמרח בערב שבת יאכל בשבת, מי שלא מרח בערב שבת מהיכן יאכל בשבת. והענין, כי ברדתנו בלידתנו לעולם הזה, כבר נשכח מאיתנו ענין העולם הבא, כלומר מה הוא עולם הבא, כי כן היה רצון ה' שכאשר בא האדם לעולם הזה אינו יודע כלום. ולכך עיניו סגורות (כמו שכתוב בתיקוני זוהר). ואשר על כן נקרא "עולם" מלשון העלם (מאור עינים, ליקוטים). וזה יתרון לאדם בכל עמלו עלי אדמות, שיזכור את ענין שבת שהוא העולם הבא, ויעשה לו הכנה רבה, שעל ידה יתעלה ויתקדש שם ביתר שאת. ויש לומר כי כאשר אדם מתכוונן בחייו בכל שבוע ושבוע ליום השבת, אזי יתכן איפוא שלכו יזכור עולם הבא, כלומר יבין שצריך להתכוונן לעולם הבא, והכנה תגרור הכנה.

מתוך דברי פתיחה וברכת אב, לספר החדש "לעשות את השבת" - המדריך להכנה לשבת קודש, מאת הרב הגאון פנחס רז שליט"א

סיפור לשלחן השבת / החסד שבחסד

לפני שנתיים וחצי - פתח הרב יצחק פנגר בסיפור המדהים ששמענו ממנו. מתקשרת אשה בשם גב' דליה' ומספרת: אני גרה בגבעת זאב, לבן שלי קראו דביר עמנואלוב השם יקום דמו. הבן שלי נהרג ב'עופרת יצוקה' והוא מאוד אהב לצפות בשיעורים של הרב. אם תוכל לטרוח ולבוא לאזכרה של דביר מאוד נעריך זאת, זה יהווה עבורנו "סגירת מעגל".

'דביר' היה בן למשפחה שבתקופה האמורה חטפה כמה מכות. אתגרים, ניסיונות שהציבו להם משמים. אביו של דביר נפטר שנתיים לפני שהבן נהרג. אצל סבא של דביר, אבי אמו, התגלתה מחלה סופנית שבועיים לפני שדביר נהרג.

ואז הגיעו הביתה השליחים, אותם אלה שמשפילים את מבטם ביגון כאשר הם מבשרים את הבשורה הרעה: הקדוש 'דביר' הי"ד... - - - וזה כבר היה יותר מידי עבורה, עבור אמו!

בתגובה הגנתית ספונטנית הסתגרה לתוך עצמה, הסתגרה בתוך ביתה. חלף שבוע מהאסון, שבועיים, חודש וחודשיים והיא עדיין לא מסוגלת לחזור אל עצמה. להיפתח. מעדיפה להישאר בבית לצד הקירות המוכרים - שמבינים כל כך טוב את כאבה ויגונה. אך היום הקשה ביותר היה בדיוק אז: יום ההולדת הראשון של דביר לאחר שנפטר!

הזיכרונות רדפו, צצו עלו והשתלטו. הילד שהיה צריך לחגוג יום הולדת, שכולם היו צריכים להתאסף לכבודו, נותר לו לבד בבית העלמין. בודד לגורלו... היום הזה קשה יותר מיום פטירתו! - הררה. חדר השינה של דביר נותר בדיוק כפי שהיה ביום שעזב. יד לא נגעה בו. יד לא הייתה מסוגלת לשנות משהו - שלעולם לא ישתנה מאליו.

התיישבה אמו על מיטתו. משהו נשבר בפנים והיא פנתה לבורא עולם במילים הבאות: "ריבוננו של עולם; קשה לי. קשה לי! תן לי סימן שלדביר טוב! תן לי סימן שהכל לא היה לחינם! אני אמא שלו ואני צריכה את זה..." וכך נרדמה על מיטת בנה.

למחרת הצליחה, שלא לומר הכריחה, בתה - אחות של דביר - להוציא אותה לאיזה אירוע ציבורי. במהלכו נעמד לידה ילד בן שלוש. "איך קוראים לך?" שאלה אותו בצעד לא אופייני למצבה בחודשיים האחרונים. נקשרה ביניהם שיחה קצרה במהלכה סיפר לה הילד שיש לו אח תינוק "שאני מאוד מאוד אוהב אותו". --- איך קוראים לאח שלך? --- דביר --- בום!!!

בשניות הבאות היא מגיבה באופן טיפה מוזר, אבל בדיוק כך התרחשו הדברים. היא מושיטה יד לילד הקטן ומבקשת "בוא תיקח אותי להורים שלך". היא ניגשת לאמו של הילד ואומרת: "הבן שלך סיפר לי שיש לך תינוק בשם דביר?" -כן. הנה התינוק פה בעגלה! "סליחה שאני שואלת אותך, מתי הוא נולד? לפני או אחרי עופרת יצוקה?" -בתחילת עופרת יצוקה! "ומכל השמות שבעולם למה דווקא דביר?"

-אוהו! זה סיפור לא פשוט: --- לקראת הלידה האחרונה החוויר הרופא מולי, התנצל והודיע שהתינוק שעתיד להיוולד סובל ממום מולד מאוד בעייתי. חזרתי הביתה שבורה ומרוסקת. בדיוק באותו יום התפרסם על ההרוג הראשון של 'עופרת יצוקה'. פניתי לבורא עולם ואמרתי לו שאני מבקשת לעשות עסקה. אם התינוק ייוולד בריא ושלם אקרא לו על שם הקדוש דביר עמנואלוב הי"ד.

נעשה לי נס גלוי ונולד לי בן בריא ושלם לחלוטין, וגם...מתוק כפי שאת רואה!

הרופאים התנצלו שוב אבל אני ידעתי שה'עסקה' יצאה אל הפועל. הקדוש ברוך הוא נתן את החלק שלו - תינוק בריא ושלם - ואני אתן את החלק שלי, לקרוא ע"ש דביר הי"ד (כמובן מאליו שמתיעצים עם רב לפני נתינת שם ע"ש מי שנהרג בגיל צעיר). "אני אמא של דביר!" - היא נרעשת והאישה מושיטה אליה את התינוק ומצווה עליו: "דביר, תן חיבוק לאמא!!!"

כאשר אדם עושה מעשה חסד לעולם לא יכול להעלות על דעתו, כמה חסדים נוספים יגרור אותו מעשה. אותה אמא שקראה לבנה 'דביר' לא העלתה בדעתה שבמעשה הזה תעניק חיים לא רק לנשמתו של דביר הי"ד, כי אם גם תחייה, פשוטו כמשמעו, את אמו שדרכו קיבלה תשובה משמים למשאלתה!...

ברכות השחר

מתוך סידור

טוב לברך מתוך הסידור, וראוי לאב לחנך את בניו הקטנים לזה.

בפני שנים

מעלה גדולה היא לברך הברכות בפני שני בני אדם שיענו אמן אחר ברכותיו.

איסור עשיית מלאכה באמצע הברכה

אין לברך ברכות השחר בעוד שהוא מתלבש או מתעסק בעניינים אחרים, אלא ישב על מקומו ותהיה כל מחשבתו בברכה שמוציא מפיו.

וכן אין לברך תוך כדי הליכה שהולך לבית הכנסת וכדומה, אלא אם כן זמנו דחוק ואם ימתין עד בואו לבית הכנסת יש חשש שיברך בלא כוונת הלב, שאז רשאי לברך כשהוא מהלך.

השומע דברים שבקדושה

המברך ברכות השחר ושומע דברים שבקדושה או ברכה: אם הוא באמצע הברכה - לא יענה עד שסיים הברכה, ואם הוא בין ברכה לברכה - צריך לענות.

המדור להצלחת דוד בן סימיו הי"ו ובניו בביתו

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

וְאִתָּה תִּחְזָה מִכָּל הָעָם אֲנָשֵׁי חַיִּל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֲמַת (יה, כא)

יתרו חותן משה, מייעץ לו למנות שרים ודיינים לעם ישראל, שישפטו ויעזרו למשה בהנהגת העם. מנהיגים אלה צריכים להיות בעלי תכונות מנהיגותיות וכישורים ברמה גבוהה: "אנשי חיל, יראי אלוקים, אנשי אמת, שונאי בצע".

את המשמעות של אנשי אמת ניתן ללמוד מהמעשה הבא: יום אחד נכנס חסיד בבהלה אל האדמו"ר מגור הידוע בכינויו ה"אמרי אמת" וביקש רחמים על בנו שחש כבר כמה ימים שלא בטוב וכרגע הוא בדרך לבית הרפואה.

האדמו"ר הנהן בראשו ואמר: "הכל יהיה בסדר הוא יחזור הביתה בריא ושלם!".

שמח ומעודד מדברי הרבי חזר האיש אל רעייתו ששהתה כבר בחדר המיון, כאשר הוא מבחין שמבע פניה לא מבשר טובות. בירור קצר העלה שהבן סובל מחיידק מסוכן ואם לא ינותח בשעות הקרובות הוא עלול להתדרדר לסכנת חיים. האב סב על עקבותיו התפרץ אל הרבי ולאחר שהסביר את המצב, ביקש ברכה.

האדמו"ר הנהן בראשו ברוגע ואמר: "כבר אמרתי לך הכל יהיה בסדר הוא יחזור הביתה בריא ושלם!". כשהוא מחוזק חזר האיש לבית הרפואה ומתברר שהמצב התדרדר ונותרו לילד שעות ספורות, כך שאין גם מה לנתח אותו.

האבא לא התייאש רץ בשארית כוחותיו אל הרבי, נכנס כרוח סערה, נפל על רגליו והתחנן על חייו של בנו הנמצא במצב קשה בבית הרפואה. האדמו"ר דפק על השולחן קם ואמר: "הלא אמרתי לך! הכל יהיה בסדר! הוא יחזור הביתה בריא ושלם!"

האיש קם העיז ושאל: "אבל הרבי: מהיכן הביטחון שכך יהיה?!" תפס אותו הרבי ואמר: "הבט! רואה אתה את הזקן שמסתיר את הפה שלי... מעולם לא יצא ממנו משהו שאיננו אמת!!!!" - נפעם האיש מעוצמתו של הרב. הוא רץ לספר לרעייתו אך כשהגיע לבית הרפואה הוא לא מצא את בנו בטיפול נמרץ - הילד כבר היה בדלפק השיחרור... אלו הם אנשי אמת... (דבר תורה)

סעודה שנייה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחַתְּנוֹ פִּי יָבֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים. פִּי יִהְיֶה לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֵתִי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ... (יה, טו-טז)

הרב בעל ספר הדרש והעיון מדגיש את השוני שבשני המשפטים: בדברים שבין אדם למקום נאמר 'פִּי יָבֵא אֵלַי', ובדברים שבין אדם לחברו נאמר 'בָּא אֵלַי' רק אחרי שיהיה להם דבר.

מסביר הרב: לדאבון הלב ישנם יהודים רבים המדקדקים במצוות שבין אדם למקום, אך מזלזלים הם בעניינים שבין אדם לחברו. הללו באים אל הרב לשאול שאלה בנוגע לחשש של טריפה, אבל ספק אם יבואו לשאול בנוגע לחשש של גזל והונאה. רק לאחר שפרץ סכסוך בינו לבין חברו, הרי הוא גוררו לדין תורה. אלמלא היה כל אדם נזהר בממון חברו כמו בכל איסור אחר, והיה בא מלכתחילה לשאול שאלות בנידון זה, כי אז היו נמנעים הרבה משפטים ודיני תורה בין אדם לחברו.

לפיכך כששאל יתרו את משה מדוע כה רבים הם המשפטים והסכסוכים בין בני ישראל, השיב לו משה כי הסיבה לכך היא זו שבעניינים שבין אדם למקום באים תחילה לשאול שאלה - 'פִּי יָבֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים', ואילו בעניינים שבין אדם לחברו ממתנינים עד אשר 'פִּי יִהְיֶה לָהֶם דְּבַר', ורק לאחר פרוץ הסכסוך 'בָּא אֵלַי' - בא האחד להזמין את חברו לדין תורה". (כרם ציון)

סעודה שלישית

כִּבְדוּ אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ (שמות כ, יב)

מדוע בכל הדיברות העוסקות בבין אדם לחברו לא מוזכר שם ה' ואילו במצוות "כיבוד אב ואם" מופיע שם ה'.

מבאר הגאון בעל "חיי אדם": כל מצוות כיבוד הורים מושתת על הכרת הטוב: כשם שהם גידלו וסעדו אותך כשהיית קטן כך אתה מחויב לסעוד אותם כשיזדקקו לך... ומי שלא מכבד את הוריו נקרא רשע שנאמר: 'לִנְהָרְשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם'.

הגאון בעל "כלי יקר" מוסיף: כיבוד אב ואם נובע מהכרת הטוב כלפי הקב"ה. אם אדם מכבד את הוריו שנתנו לו את הגוף, קל וחומר שיכבד את הקב"ה שנתן לו נשמה נצחית. כפי שכבר חכמי התלמוד הפליגו בחשיבות מצוה זו, ואמרו: בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו אמר הקב"ה "מעלה אני עליהם כאילו דרתי בניהם וכבדוני" (קידושין ל:).

לכן דוקא במצוה זו הזכיר את שם ה' לומר לך שמי שמכבד את אביו ואימו מביא את עצמו להתדבק בה'. ואם כך הוא, מה הפלא שהשכר המובטח הוא: 'לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ' כי הרי מפורש בתורה שדבקות בשכינה מאריכה חיים, ככתוב: 'וְאִתָּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הָיוּ'. ולכן בזכות כיבוד הורים זכים לאריכות ימים. (דבר תורה)

המדור להצלחת ולרפואת חנה בת שפרה תחי' ובניו בביתה

נצור לשונך / מתוך ספר 'החיים'

לשון הרע על תלמיד חכם

אסור לספר על תלמיד חכם שאינו חכם בענייני העולם (אבל הוא חכם בתורה) שבזה הוא יכול לגרום שלא ירצו ללמוד ממנו, ויסובב לו היזק בממונו, ויתמוטט חס ושלום קיום התורה, וזה בכלל מבזה תלמיד חכם.

וחמור הרבה יותר המספר על תלמיד חכם שאינו חכם כל כך בתורה, וזה ביזוי תלמיד חכם ממש, ואם אותו תלמיד חכם הוא מורה הוראה בעיר גדול עווננו של המספר הרבה יותר, שמלבד שאינו מכבדו כפי שחייב, הוא מכשיל את הרבים בכך שמונע מהם לקבל את דבריו.

ובאמת שיש מדרגות רבות בידיעת התורה, ואם זכה והגיע להיות מורה הוראה בישראל הרי שוודאי יש הרבה מה ללמוד ממנו, ואף על פי שיש יותר חכמים ממנו אסור בתכלית האיסור לדבר בגנותו.

לשון הרע על ילד קטן

אסור לדבר לשון הרע על קטן.

המדור להצלחת אוריית בת חנה תחי' לזיווג הגון

שיעור בהלכות שמירת הלשון

מידי מוצאי שבת בשעה 20.30

מפי הרב משה יוחאי רוז שליט"א
בבית הכנסת תפילה למשה, לוד

שאלות ותשובות / משלחנו של רב בית הכנסת

מזיגת הכוס כשמקדש במיץ ענבים

שאלה: האם צריך למזוג טיפות מים כשמקדש על מיץ ענבים.

תשובה: תקנת המזיגה נתקנה בעיקרה בין שלהם שהיה יין חזק, ולכן כתב הטור (סימן קפג) שביין שלנו אין צורך למזוג. ואולם בבית יוסף שם כתב שלפי דברי הרמב"ם (ברכות פרק ז הלכה טו) אין לחלק בין יין ליין. ואפשר שעל פיו נהגו העולם למזוג כוס של ברכה אפילו יין שאינו חזק. ע"כ. וכן הוא על פי הסוד כפי הנראה מדברי הזוהר חדש שהביא הבית יוסף. וכן כתב בספר כף החיים (סימן קפג אות ו, ח) שיש בזה מיתוק הדינים. ואשר על כן יטיף מים גם במיץ ענבים.

כיצד מזיגת הכוס

שאלה: בכמה טיפות יש למזוג את הכוס.

תשובה: המזיגה היא בשלש טיפות מים, והטעם מבואר בבן איש חי (שנה שניה, בראשית אות כט) ובכף החיים (סימן קפג אות ו). ויטיפם בזה אחר זה, כמבואר שם.

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת הרב **משה יוחאי רז שליט"א** ב"קול הלשון" 03-617-1068 שלוחה 33

☑ שיעורים אקטואליים בדיני ממונות - שלוחה 20

☑ סדרת שיעורים מרתקת בהלכות שבת ובעניני התפילה - שלוחה 9

סגולות

לתיקון הברית - שובבי"ם

טבילת כל גופו, ולפחות טבילת ידיים.

לקרוא קריאת שמע בכונה.

לומר 'יהי רצון' בברכת תקע שופר בכונה (נדפס בכמה סידורים), ולהתפלל בכונה גדולה כל תפילותיו ובבכיה.

להשתדל בציציות, שלא יהיו פסולים.

שלא לאבד אפילו 'אמן' אחד בכונה. לומר ברכת המזון מתוך הסידור, ובקול רם ובכונה.

שמירת שבת כהלכתו, ולענגו כפי יכולתו.

לעלות לספר תורה פעם אחת בחדש לפחות.

(מועד לכל חי לרבנו חיים פאלאגי)

המדור להצלחת זוהר בן רבקה הי"ד

מהנעשה והנשמע בבית הכנסת

♦ ביום ראשון ליל ט"ו בשבט התקיימה בבית הכנסת מסיבת ט"ו בשבט ועריכת שלחן, הושמעו דברי תורה מעניני היום.

שיעורים לנוער

צעירי השכונה מוזמנים לשעה של קורת רוח בימים שני ורביעי בשעה 18.30 בתכנית שאלות ותשובות, סיפורים והמון שמחה עם הרב משה יוחאי רז שליט"א
כיבוד קל!

שיעור במוצאי שבת

מפי הרב משה יוחאי רז שליט"א מידי מוצאי שבת בשעה 20.30 בספר "חפץ חיים" ו"מסילת ישרים" יוגש כיבוד קל!

הגליון מוקדש לרפואת השלימה של:

מאיר בן מיטי הי"ד, דוד מטיג בן אסתר הי"ד, משה בן ליאנה הי"ד, עמי בן סמדר הי"ד, יעקב בן שולמית הי"ד, נסים בן ג'ולי הי"ד, אחי אסתר בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת רוד תחי', אורטל נעה בת רבקה תחי', נטלי בת שרון תחי', נורה בת דינה תחי', שולה סעדה בת במיה תחי', ציונה בת במיה תחי', רבקה בת גילה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', ולרפואת כל הפצועים הי"ד בתושח"י

פרנס השבוע

להצלחת שרון כליף בן זהבה הי"ד השי"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה, ויזכה לפרנסה טובה בנחת ובריוח, הוא ואשתו ובנותיו, מתוך בריאות איתנה.

הגליון לרפואת התינוק

עובדיה יוסף בן אושרית הי"ד

הגליון מוקדש על ידי

ידידנו הנעלה והנכבד

החפץ בעילום שמו הי"ד

להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו

השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה ברוב נחת ושלוה.

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!

יצוב והפקה: ספר גל 052-764-7844. להערות ולקבלת הגליון בדוא"ל: dvartora1@gmail.com

ימי השובבי"ם

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב **משה יוחאי רז שליט"א**

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.30

לאחר מכן תתקיים תפילת ערבית - 20.30

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 15.00

לאחר מכן תפילת מנחה - 16.10

ובמוצאי שבת: בשעה 20.30

כיבוד קל *אשר וגמי נפשכם!*